

Драгоценна Кръв Христова – Море от милосърдие

В събота 30 септември 2023 г. морето на Божието милосърдие потече към Кармилската обител в Малинова долина. Сестра Вера-Анна на Драгоценната Кръв Христова положи своите тържествени вечни обети в ръцете на своята настоятелка. С този акт тя завинаги запечата в Сърцето на Христа своето „Да“ на Неговата любов. „Да“ на любовта Му, „Да“ на пресветата Му воля, едно „Да“, чрез което ще разлива Кръвта Му в душите, за да ги възроди за вечен живот. На този ден се честваше и празникът на Малката св. Тереза, която в Кръвта на Исус е открила великолепно средство за спасяването на душите. Първото ѝ спасено чедо, убиецът Пранцини, малко преди смъртта си целуна три пъти раните на Разпнатия и с това запечата мисията на Тереза да събира Кръвта от тези божествени рани, за да я разлива върху душите.

Именно тази мисия Бог видимо избра и за Своята нова невеста, родена в хърватския град Лудбрег, където се намира *Светилището на Драгоценната Кръв Христова*, свързано с евхаристийно чудо, станало там преди няколко века. Думите: „Да не изпия ли чашата, която ми е дал Отец?“ (Йоан 18:11) останаха завинаги запечатани върху иконичките за спомен от тържеството и още повече върху сърцето на новообручената. Отец ѝ предложи чашата на Драгоценната Кръв на Своя Син и тя я прие на драго сърце, осъзнавайки богатството, което Той ѝ поверява. Отсега нататък тя ще стои под Кръста Му, събирайки в чашата на Отца безценната Кръв, за да я разлива в душите.

След малкия вход с Евангелието прозвуча името на сестрата и въпросът на монс. Христо Проиков: „Скъпа сестро, какво искаш от Бога и от Църквата?“ И се чу с ясен и решителен глас отговорът: „Да следвам Христос през целия си живот в това кармилско терезианско семейство, оставайки в Неговото присъствие за Църквата и за всички мои братя и сестри сред човечеството“. В този отговор се съдържа всичко, което после ще изразят нейните три гвоздеа, с които тя ще се прикове доброволно на Кръста до своя Жених – послушание, целомъдрие и бедност. Тя ще остане завинаги „в присъствието Му за Църквата и за всичките ѝ братя и сестри сред човечеството“. Едно присъствие, от което блика живот, едно присъствие, от което ще потекат реки от милосърдие.

След като новообручената отговори на последвалите въпроси на епископа с решителното „Да“ на живота в себеотрицание, в братолюбие, в тишина и мълчание, тя се простря на земята, за да изрази с този видим знак своето умиране за света и своето раждане за нов живот в Бога. И докато владиката четеше молитвите на канона, тя в мълчание предаваше цялото си същество на Този, от Когото го е получила. Последва произнасянето от монс.

Христо Пройков на обетите и на дълга молитва на посвещаването на сестрата. Накрая той ѝ връчи знаци за нейното посвещаване: черно було и разпятие, което тя постави на сърцето си, за да не забравя никога, че отсега нататък то ще бие само за Него.

В края на литургията о. Сръчко Римац произнесе прекрасна проповед, в която обясни на присъстващите величието на кармилското призвание, както и на новата мисия на сестра Вера-Анна, скрита в нейното име. И понеже в този ден отбелязвахме и празника на Малката св. Тереза, освен новата невеста Христова бяха осветени и рози, символизиращи духовния дъжд от благодати, който светицата от Лизьо изпраща на света.

Нека нейната молитва и закрила достигне до всеки един от тези, които ще четат тези редове, както и до тези, които никога няма да могат да ги прочетат, но които Бог обича с еднаква безкрайна любов и заради които Той изпраща Море от милосърдие, за да ги потопи в него, предавайки им по този начин Своя живот.

Кармил „Свети Дух“, София